

DE GELUKKIGE STAD

KADERBRIEF JULI 2016

PvdA

Maastricht ☆

MOSA EN DE GELUKKIGE STAD

VORIG JAAR WERD MOSA GEBOREN. EEN BLOEM VAN EEN MEID. OP 4 JULI 2015. ALS 122.206DE INWONER VAN ONZE STAD. ZE BOFT. ZE HEEFT HET LEVENSLICHT GEZIEN IN EEN VAN DE MOOISTE STEDEN VAN EUROPA.

We kennen haar naam, haar geboortedatum en de plaats waar ze op aarde kwam. Maar hoe zal haar leven eruit zien?

Misschien is Mosa wel kind van een de miljonairs die Maastricht rijk is. Groter is de kans dat ze deel uitmaakt van een gewoon gezin. Maar ze kan ook pech hebben en ouders hebben die met forse geldzorgen kampen. Dat overkomt een op de acht Maastrichtse kinderen.

Ze kan van Maastrichtse oorsprong zijn of van Nederlandse ouders, die naar onze stad zijn gekomen om te werken bij de universiteit of het academisch ziekenhuis. Ze kan een Maastrichtse zijn uit een familie waarvan de wortels in Duitsland liggen, in België, in Marokko of Turkije. Ze kan een kind zijn van vluchtelingen uit Syrië, Irak, Somalie of Afghanistan. We hebben vele nationaliteiten in de internationale stad Maastricht.

Mosa is nu pas een jaar oud. Onze wens is dat het voor haar niet uitmaakt in welke omstandigheden ze is geboren. Dat het Mosa's talenten en interesses, haar nieuwsgierigheid en doorzettingsvermogen zijn die haar vooruit brengen in het leven. En dat afkomst, de buurt waar ze woont en het opleidingsniveau van ouders haar niet in de weg zitten.

De realiteit is wel anders. Als ze opgroeit in Sint Pieter is de kans groot dat ze naar het Vwo gaat. Als ze opgroeit in Malpertuis is de kans juist groot dat ze naar het Vmbo gaat.

Waar je geboren bent en wie je ouders zijn -ook in Maastricht- bepalen die dingen vaak hoe je toekomst eruit ziet. Kansen om op te klimmen in de samenleving worden minder. Wie om zich heen kijkt in de wijken van de stad kan

het met eigen ogen constateren. Lees anders de rapporten van de WRR, het SCP en de onderwijsinspectie maar. Ongelijkheid neemt weer toe.

Als we verder van elkaar af komen te staan, wordt de kans ook groter dat we steeds meer tegenover elkaar komen te staan.

Neem Mosa. Als haar ouders van Somalische, Marokkaanse of Syrische afkomst zijn, heeft ze daar dan straks last van? Wordt ze straks weggekeken in de sportkantine? Voelt ze zich straks een voorwaardelijke Limburger, die elke keer maar weer moet bewijzen dat ze erbij hoort, terwijl ze hier gewoon is geboren?

Ongelijkheid is geen gegeven dat je maar hebt te accepteren. Als Mosa je dochter is, dan maak je je sterk voor haar toekomst. Een toekomst met goed onderwijs, een betaalbaar huis, een goede baan. Een toekomst als gelukkig mens in een mooie stad.

Daarom behoren we er in Maastricht alles aan te doen om te voorkomen dat inwoners uit elkaar groeien. De keuzes die wij in de gemeenteraad maken bepalen de toekomst van de kinderen in onze stad. Het vraagt om een duidelijke visie, tijdige actie en vasthoudendheid als het gaat om het aanpakken van taaiere problemen die onze kinderen in de weg kunnen liggen.

De kaderbrief verdient daarom op essentiële punten verbetering. Waar het gaat om wonen, werken, onderwijs, cultuur, tolerantie, armoedebestrijding en schulden wegwerken, wij hebben er concrete voorstellen voor. Die kunnen stad en inwoners beter, gelukkiger maken.

Laten we ons er nu meer dan ooit voor inzetten dat we in

ons mooie Maastricht naar elkaar blijven omkijken. Laten we mensen die zich vergeten voelen erbij trekken, zodat zij zich meer deel van onze samenleving voelen. Laten we de nieuwe Maastrichtenaren omarmen, al heten ze geen Sjeng, spreken ze geen dialect en kijken ze verbaasd naar ons carnaval.

De keuzes die wij maken bepalen de toekomst van de

stad. Voor Mosa en meer dan 122duizend andere mensen. Of ze nu jong zijn of oud, gezond of ziek, rijk of arm. Maastricht groeit en dat is mooi. Maar wanneer Mosa straks volwassen is en zelf kinderen krijgt, wat heeft die groei ons dan gebracht? We willen eraan werken dat we er allemaal op vooruit gaan. Dat de groei duurzaam is geworden. Dat we een fijne, sociale, eerlijke stad zijn. Misschien wel de mooiste van Europa.

ONZE VOORSTELLEN

VOOR EEN STAD WAAR MOSA EN ALLE ANDERE
MAASTRICHTENAREN ZICH THUIS VOELEN.

WERKEN

De werkgelegenheid in Limburg groeit weer, mede dankzij onze investeringen in de regionale kenniseconomie (LED). Dat is goed nieuws. Tegelijkertijd zijn er teveel mensen die hier niet van profiteren. Er is behoefte aan bestaanszekerheid: goed werk tegen fatsoenlijke voorwaarden.

De PvdA stelt daarom voor dat de gemeente Maastricht een voorbeeld wordt van goed werkgeverschap. Dat betekent vaste contracten voor structureel werk en zo min mogelijk tijdelijke inhuurkrachten.

Natuurlijk hoort daar het volle minimumloon vanaf 18 jaar bij. Niet alleen bij de gemeente, maar ook bij alle bedrijven die werk voor Maastricht doen. Afschaffing van het jeugdloon wordt wat de PvdA betreft een voorwaarde bij gemeentelijke aanbestedingen.

Maastricht dient ook het goede voorbeeld te geven bij aanbieden van passend werk. Teveel mensen met een beperking zitten nog thuis. De PvdA daagt het college uit om binnen een half jaar zoveel mogelijk mensen een passende werkplek te bieden.

Het is voor veel mensen niet gemakkelijk om uit de armoede komen, zeker niet als je ook nog eens schulden hebt. Wat echt helpt is een hoger inkomen.

De PvdA stelt voor de toegang tot regelingen zoals de bijzondere bijstand voor mensen met inkomen rond het bijstandsniveau te verhogen van 110 naar 120% van dat niveau. Dat geeft ruim 2500 Maastrichtse gezinnen meer financiële ruimte.

ARMOEDEBESTRIJDING

Wie jong is en schulden heeft, begint zijn of haar leven met een lelijke achterstand. In Den Haag begint een proef om dit probleem creatief aan te pakken. De gemeente neemt de schulden over op voorwaarde dat de jongere werkt aan een betere toekomst: de school afmaken, werk vinden, (onder begeleiding) met geld leren omgaan en schulden aflossen. De PvdA stelt voor dit ook in Maastricht te introduceren.

SCHULDENAANPAK
JONGEREN

Maastricht heeft te weinig betaalbare woningen. De trend van steeds minder huurwoningen van corporaties en steeds hogere huren moet stoppen. Duidelijke keuzes van de gemeente zijn nodig, zodat betaalbare woningen voor mensen met lage en middeninkomens beschikbaar blijven.

De PvdA stelt daarom voor op Belvédère en bij de A2 (Groene Loper) 200 nieuwe sociale woningen te bouwen. Zo kunnen we ook blijven werken aan vitale, diverse wijken in bijvoorbeeld Mariaberg, Malpertuis, Limmel en Nazareth.

Huurders verdienen een sterkere stem. Maastricht moet daarom één gezamenlijk huurdersplatform krijgen -zoals in Den Bosch- waarin niet alleen huurders van de woningcorporaties zijn vertegenwoordigd, maar ook huurders van particuliere huurwoningen.

WONEN

CULTUUR

Bij een ambitieuze, internationale stad hoort een rijk cultureel leven. Een theater met een breed aanbod, een bibliotheek met voldoende boeken en een Kumulus met een basisaanbod voor alle leeftijden. Dat biedt kinderen en jongeren de kans zich breder te ontwikkelen en ouderen de kans om te blijven participeren.

Culturele ontwikkeling mag wat de PvdA betreft nooit een luxe worden. Het moet mogelijk zijn voor iedereen, ongeacht je inkomen.

Een goed cultuuraanbod is vanzelfsprekend ook vitaal voor de ontwikkeling van de kenniseconomie en de toeristische sector. De PvdA maakt zich daarom grote zorgen om de positie van Maastricht als schakel in de nationale culturele infrastructuur. Die staat onder druk.

In aansluiting op een initiatief van de Tweede Kamer (motie Monasch/Pechtold) om talentontwikkeling beter te spreiden over Nederland dient het college zich in te spannen om de positie van gezelschappen als Intro in Situ en Via Zuid te versterken. Ook zijn het behoud van het filharmonisch orkest en Opera Zuid voor het conservatorium van groot belang.

ONDERWIJS

Kinderen in een moeilijke positie behoren meer en beter ondersteund te worden in het onderwijs. Elk kind heeft recht op een ontbijt of goede lunch, op het overleven van de scheiding van ouders, op meer kansen dan je milieu je soms kan bieden! Het Rijk keert daartoe ook extra middelen uit aan de scholen.

De PvdA daagt het college uit om de achterstanden voortvarender aan te pakken. Dat kan goed passen in het Maastrichtse beleid van armoedebestrijding. Scholen zijn bij uitstek de plek om de kansen van kinderen te vergroten, om talent te ontwikkelen, om het beste uit mensen te halen.

Maastricht verdient daarom brede scholengemeenschappen. De school is de plek waar je van jongs af aan zelfvertrouwen ontwikkelt, waar je wordt geaccepteerd en gerespecteerd en waar je andere kinderen ontmoet en leert omgaan met verschil. Door het vmbo, havo en vwo uit elkaar te halen neemt de tweedeling echter toe, en daarmee kansongelijkheid van Maastrichtse kinderen. De kans op doorstroming mag niet afnemen.

De samenwerking tussen de wijken en het stadsbestuur kan en moet beter. Het buurtgericht werken leverde daarin een praktische bijdrage: een beperkt aantal ambtenaren was rechtstreeks gekoppeld aan wijken.

De PvdA pleit er opnieuw voor deze laagdrempelige schakel in ere te herstellen. Daardoor kunnen praktische problemen snel worden opgelost en ontstaat er ook een betere band met het stadsbestuur.

Het is mooi dat de statistieken een afnemende criminaliteit laten zien. Tegelijkertijd voelt maar liefst 1 op de 3 mensen in onze stad zich wel eens onveilig in zijn of haar buurt.

Eén op drie! Dat is uw en mijn buurman of buurvrouw, iemand binnen ons gezin, diverse collega's, elk tweede koppel dat op straat loopt. Dat is toch niet het beeld dat we bij onze stad en haar bewoners willen hebben?

Volgens de PvdA is de wietpas daar mede schuldig aan. Hier komen we later in het jaar zeker nog op terug.

Nu pleiten we voor het versneld opzetten van veiligheidsteams in wijken waar het hard nodig is. Teams met een stevige zelfstandige bevoegdheid en zo min mogelijk bureaucratie. Dan pakken we het onveiligheidsgevoel aan daar waar we het verschil kunnen maken.

Mensen worstelen soms met de komst van nieuwe, al of niet tijdelijke Maastrichtenaren. Onzekerheid en onbehagen zorgen ervoor dat inwoners van de stad elkaar moeilijker vinden. De tolerantie neemt af.

De PvdA vindt dat de stad actief moet werken aan vertrouwen en gezamenlijkheid. Het stimuleren van ontmoeting, gesprek en gedeelde verantwoordelijkheid biedt betere kansen op een gezamenlijke toekomst. Dat kan via een campagne die buurtbewoners verbindt: Wij Zijn Samen Maastricht.

WIJKAMBTENAREN

VEILIGHEID

**WIJ ZIJN SAMEN
MAASTRICHT**

PvdA

Maastricht ★

WWW.MAASTRICHT.PVDA.NL